№ 4. КИЇВ, ЛЮТИЙ 1950 р. РІК ВИДАННЯ X ЦІНА 1 КРБ.

П е р е ц ь

МИР ПІД НАДІЙНИМ ЗАХИСТОМ

Мал. В. ГЛИВЕНКА

Мал. В. СЛИЩЕНКА

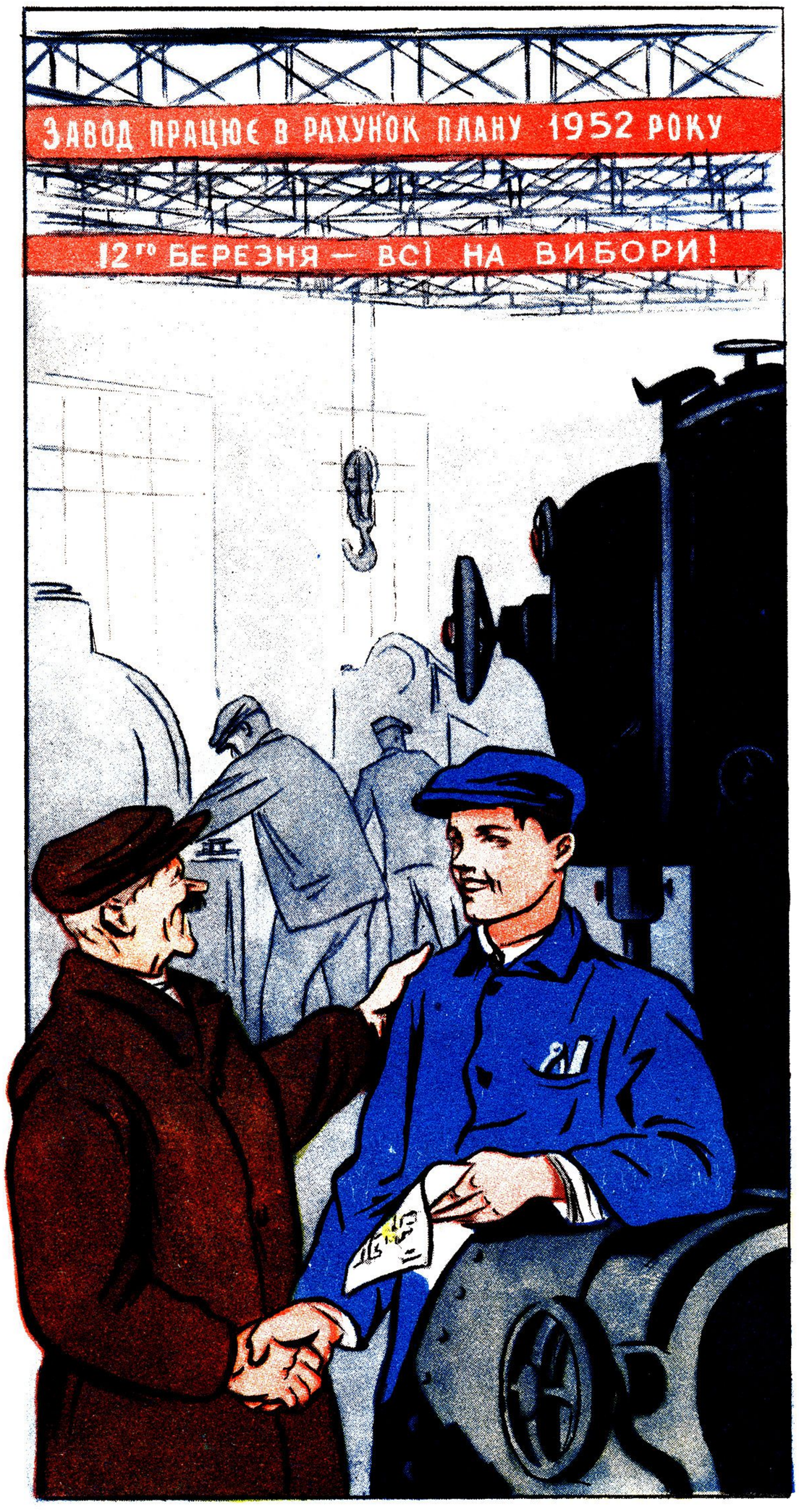

— Поздоровляю, Васю! 12 березня будеш голосувати, а чи давно ще учнем був!..

— Стараюся не відставати від загальних темпів росту, Іване Михайловичу.

Здоровенькі БУЛИ!

ЛИСТ ГОЛОВІ ПРАВЛІННЯ КОЛГОСПУ ІМ. ЧАПАЄВА, КИШЕНЬКІВСЬКОГО РАЙОНУ, ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ, ДЕЙНЕЗІ М. П.

Здоровенькі були, Михайле Петровичу!

Перець серйозно занепокоєний Вашими нервами, що перебувають, як самі Ви кажете, в такому стані, коли людина починає втрачати ясність розуму, коли катастрофічно падає її працездатність і різко підвищується роздратованість і нетерпимість до всього, що їй не по нутру. Це дуже небезпечний стан! Особливо небезпечний для людини, на обов'язку якої — керівництво великим господарством, керівництво масами.

І треба ж трапиться біді! Жили Ви собі мирно, спокійно, із спокійною совістю розбазарювали колгоспне добро, порушували колгоспну демократію, пили-гуляли, до голосу колгоспників не прислухались — і так себе прекрасно почували, і такі у Вас міцні були нерви, що, здавалось, мотуззя з них можна плести. І раптом така неприємність: почали колгоспники висловлювати своє невдоволення Вашими діями, почали критикувати Вас, давши відчути, що їх не влаштовує такий керівник, як Ви, і що вони не мають наміру терпіти ані найменших порушень Статуту сільськогосподарської артілі. А потім хтось узяв та й написав до обласної газети «Зоря Полтавщини», що Ви не прислухаєтесь до голосу колгоспників, що Ви переслідуєте за критику, що Ви розвалюєте трудову дисципліну, що почуваєте себе царком в артілі і менжуєте громадським добром так, як забагнеться Вашій лівій нозі.

Відтоді й розгулялися Ваші нерви. Ви втратили сон, апетит, рівновагу, бажання думати про підготовку до сівби, про насіння трав, про тваринництво. Де вже там про діло думати, коли гнів душу роздирає. «Знайди, Дейнего, дерзновенного автора цього листа, під землею знайди і провчи його! — волали Ваші розладнані нерви. — Провчи нещадно, щоб іншим не кортіло підіймати руку на твій авторитет».

Багато сил, багато енергії було витрачено на розшуки селькора. Деякий час Ваш кабінет в правлінні колгоспу нагадував собою канцелярію слідчого. Сюди вдень і вночі викликались «підозрілі», і Ви вчиняли їм допит. Ви кричали, гупали кулаком по столу, загрожували «ізничтожити» всякі спроби виносити «сміття з хати».

Про цей хуліганський, нечуваний у нашій дійсності прояв затиску більшовицької критики довідався секретар райкому партії Василь Онуфрійович Завгородній, але він подивився на це, як на черговий нервовий приступ і не захотів турбувати Вас — Михайла Петровича Дейнегу. Дейнега, мовляв, чоловік нервовий, погарячився, наламав трохи дров, але то пусте. Погарячиться, погарячиться і вгамується. (Забув, мабуть, шановний Василь Онуфрійович стару народну мудрість, що гласить: «Не поможе бабі кадило, коли бабу сказило»). Ліберальну поведінку т. Завгороднього Ви розцінили, як схвалення своїх дій і не збиралися вгамовуватись. Навпаки, Ви ще більше розпалилися, коли довідались, що замітку писав заступник секретаря територіальної парторганізації товариш Чемерис. Ви обрушили проти нього все, що могли. Ви почали цькувати його, загрожувати йому. Небезпечний у Вас стан, Михайле Петровичу! Лікуйтесь ретельно й серйозно, інакше можуть настати несподівані й тяжкі ускладнення.

Методи лікування? Час від часу перелистуйте відповідний кодекс і почитуйте ту статтю, де мова йде про міру покарання за переслідування селькорів. Ця проста процедура благотворно впливає на нерви й дуже швидко приводить їх у норму. Водних процедур можете не приймати, вони Вам ні до чого.

Б'ю чолом, бажаю найшвидшого видужання!

Від усього серця!

Од Вашого ПЕРЦЯ.

ЛЮДИНА В ПЛЯШЦІ...

Безробіття в США пішло на спад. Ще недавно тут було 14.000.000 безробітних і напівбезробітних. А тепер — 13.999.999, бо Фред Джекінд, безробітний з Брукліна (район Нью-Йорка), одержав, нарешті, роботу. По договору з фірмою прохолодних напоїв «Кукерт», він повинен за 300 доларів прожити три місяці з рекламною метою у величезній пляшці з ярликом: «Купуйте нашу Кока-Кола». Цю пляшку укріплено на сталевій мачті висотою в 92 метри у парку на П'ятій Авеню.

СВЯТИЙ РЕКОРД

Тільки в США живуть світові рекордсмени... на далекість плювка, на тривалість плачу, на неймовірну брехню, на кількість з'їдених макаронів, на найдовшу бороду, на ходіння на руках, на писання ногами... Тепер до сім'ї американських рекордсменів увійшов ще один — пастор Менкінс із штату Індіана. Богомольний пастор недавно встановив новий світовий рекорд — він прочитав біблію за 22 години 37 хвилин.

Воістину, до чого тільки не доводить бізнес!..

ВІДОБРАЖЕННЯ УСПІХІВ КИТАЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ НА ФІЗІОНОМІЇ ДЕЯКИХ ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ ДІЯЧІВ

Мал. О. КОЗЮРЕНКА

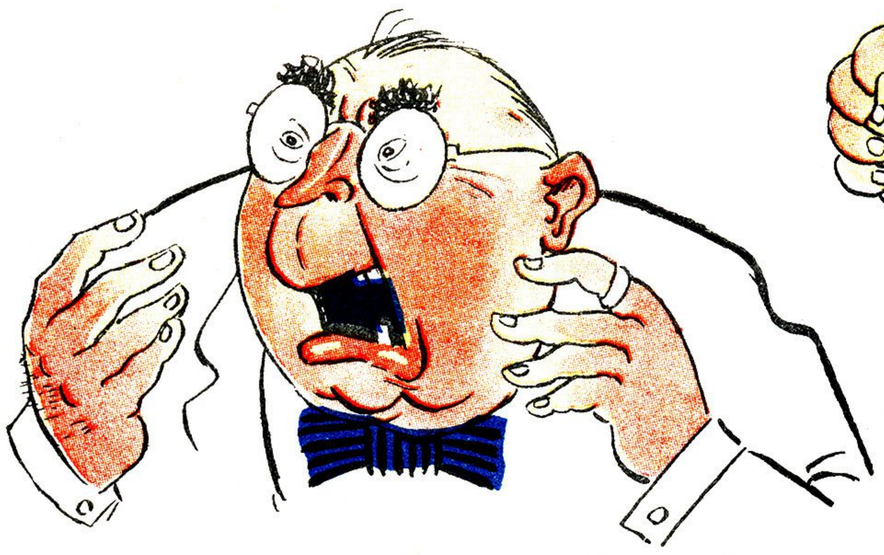

1947 р. — Ці р-р-розбійники!

1948 р. — Ці бунтівники!..

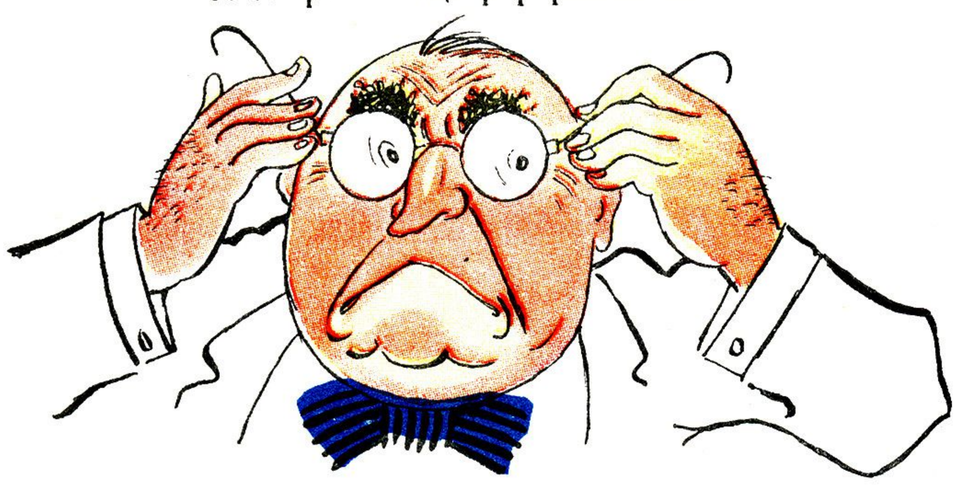

1949 р. — Гм...

1950 р. — ...Я маю честь повідомити Ваше превосходительство...

ТРУМЕН І ФАКТИ

Наведені тут цитати з промов містера Трумена належать самому містеру Трумену. І наведені тут факти з американської дійсності належать тільки американській дійсності. Хто ж проти кого виступає — чи Трумен проти фактів, чи факти проти Трумена — про це хай судять самі читачі.

«РІВНОПРАВНІ» АМЕРИКАНЦІ

Трумен. — Кілька днів тому наш рівноправний народ радісно відсвяткував зустріч Нового року.

Факти. — 1) Новорічний бал у місіс Мак-Лінт на 625 персон коштував 120 тисяч доларів. Серед присутніх гостей був нафтовий король містер Франклін Добарі з супругою. На нафтовій королеві були всі її дорогоцінності, серед яких виділявся діамант «Трансваль», вартістю в 2 мільйони доларів, величезний блакитний сапфір і намисто з рідкісних перлин. За нафтовою королевою цілий вечір наглядало п'ятнадцять детективів, щоб, бува, хто не обікрав її.

2) У ніч під Новий рік у Нью-Йорку було зареєстровано 22 самогубства через неймовірні злидні. Серед самогубців — 8 молодих безробітних.

(Обидва повідомлення взяті з газети «Нью-Йорк Геральд трібюн». Перше — надруковане на 1 сторінці великими жирними літерами. Друге — на 15 сторінці, в лівому нижньому кутку, найдрібнішим шрифтом).

«АМЕРИКАНСЬКИЙ ОБРАЗ ЖИТТЯ»

Трумен. — У нас ще ніколи не було так забезпечено свободу особи, як тепер.

Факти. — Член верховного суду США Том Кларк опублікував недавно такі дані:

За останні 3 роки роботи федерального бюро розслідувань (ФБР) і таємної поліції (Сі-Ай-Сі) було обвинувачено в нелояльності і засуджено до різних строків ув'язнення 547.425 чол. На обліку в «чорному списку» є 134,785 чол. Нікого з них ніде тепер на роботу не приймають. В комісії по розслідуванню антиамериканської діяльності допитано 4 мільйони державних службовців. Кілька мільйонів членів профспілок, під загрозою залишитися безробітними, вимушені були присягнути, що вони: 1) не є комуністами; 2) не приятелюють з комуністами; 3) не симпатизують ні комуністичним, ні будь-яким іншим «антиамериканським» ідеям.

АМЕРИКАНСЬКИЙ «РАЙ»

Трумен. — У нас ліквідовано економічний спад, і тепер кожен має право на труд.

Факти. — Кількість повністю й частково безробітних в США перевалила вже за 14 мільйонів. Лише за грудень 1949 р. та січень 1950 р. величезна армія безробітних збільшилася майже на 2.000.000 чоловік.

«ГОЛУБИ МИРУ»

Трумен. — Ми переслідуємо мирні цілі...

Факти. — Бюджет США на 1950 — 51 рр. становить 42 мільярди 439 мільйонів доларів. З них заплановано: 32 мільярди (понад 71 проц.) на військові потреби; близько 5 мільярдів (11,1 проц.) на утримання шпигунсько-диверсійних центрів у Європі, зокрема в Белграді. На культуру та освіту заплановано 0,9 проц. бюджету; на допомогу безробітним 0,6 проц.

ЯК НІДЕ В СВІТІ...

Трумен. — У нас, як ніде в світі, вибори демократичні.

Факти. — У багатьох штатах США у виборах має право брати участь лише той, хто сплатить спеціальний «виборчий податок». Через те, що не кожен може сплатити його, багато виборців позбавляються, таким чином, права голосу. Так, на останніх виборах до конгресу в самих лише південних штатах через це не голосувало 10 мільйонів виборців. У штаті Міссісіпі з 1.250.000 виборців голосувало лише 180 тисяч.

У штаті Георгія кандидат в сенатори промисловець Уолтер Ф. Джордж зібрав лише 8 процентів голосів, але в сенат попав. У штаті Луїзіана за плантатора Еллендера було подано 3 проценти всіх голосів. Але й він попав у сенат.

Упорядкував і переклав
Леонід ПОЛЯКОВ.

З малюнків, надісланих на конкурс Перця

Мал. М. ОГНІВЦЕВА (Харків)

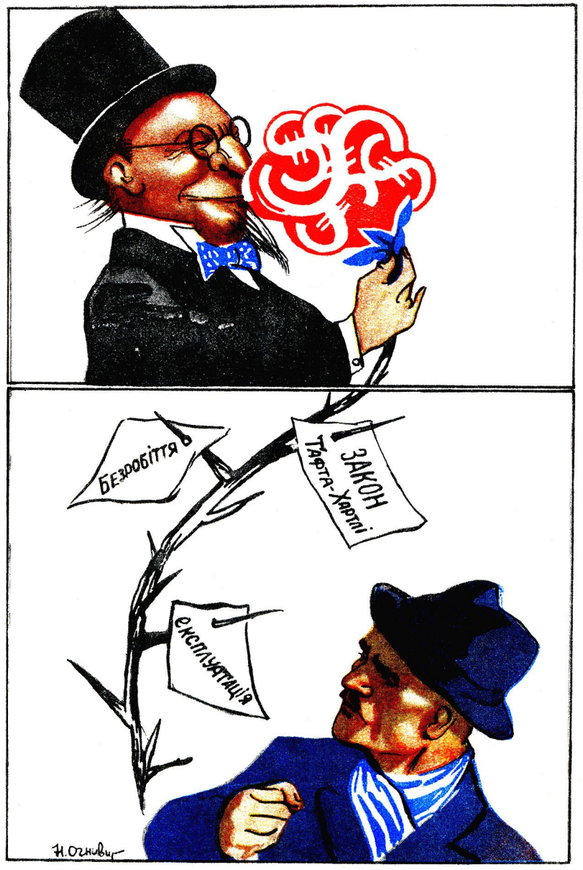

Троянди й колючки американської демократії.

«ГЛАС ВОПІЮЩОГО В БОЛОТІ»

На КИЇВЩИНІ, в Переяслав-Хмельницькому районі єсть великі болота. Єсть там і колгоспи, що освоюють ті болота. Єсть там і Панфильське болотне дослідне поле, що працює на болоті Супій, вивчаючи способи освоєння боліт.

Одним із способів підвищити врожайність на висушених торфовищах єсть внесення в грунт мідного добрива, що зветься піритний огарок.

Багато піритного огарку єсть на суперфосфатних заводах УРСР.

І управління кормодобування Міністерства сільського господарства, і дослідне поле, і колгоспи просять Укрсільгосппостач, просять Київське обласне управління сільського господарства:

— Дайте піритного огарка!

Не дають!

Чому не дають?

Не дають, і вже!

— Ну вас, — кажуть, — у болото!

Що може порадити в цій справі Перець?

Спробуйте отой папір, що на ньому ви пишете прохання про піритний огарок, спалити і тим попелом удобрити торфовища. Попіл, як відомо, не погане добриво!

У всякім разі, користі, очевидно, більше буде, ніж псувати папір на заявки Укрсільгосппостачеві.

НА ПОХИЛЕ ДЕРЕВО

ЗАПЛЮЩИВШИ очі, дуже легко собі уявити, яким цього літа буде місто Ярунь (на Житомирщині): чепурне, квітуче, у зеленому шумовинні молодих декоративних дерев. Недаремно ж населення Яруні затратило стільки енергії на озеленення свого районного центра.

Коли ж розплющити очі, то ця приваблива картина, створена уявою, вмить зникає, і вимальовується інший пейзаж: гострі цурпалки на тих місцях, де торік були посаджені дерева, а коло них — корови і кози, які меланхолійно догризають останні шматочки кори.

На завершення композиції слід було б на передній план картини винести фігуру голови виконкому Ярунської районної Ради т. Нікуткіна, який споглядає цей сумний краєвид. І на жаль, споглядає з заплющеними очима.

І. А. КРИЛОВ

Державне видавництво художньої літератури видає в цьому році повну збірку байок великого російського байкаря Івана Андрійовича Крилова в українському перекладі.

Нижче друкуємо байки І. А. Крилова з повної збірки в перекладах українських радянських поетів.

МУЗИКИ

Сусід сусіду звав к обіду;
Та замір в інше укладавсь:
Господар в музиці кохавсь
І півчих слухать заманив свого сусіду.
Та й заспівали ж: один одного збива.
Хто в ліс, як кажуть, хто по дрóва.
Ну просто тріскотня дубова. —
Й зів'яла в гостя голова.
«Мене хоч пожалій, — сказав він, — непохоже
Оце на хор. Це — горлани:
Деруть вони». —
«То так, — господар відповів, — а чим негоже?
Вони хоч трішечки й деруть,
Зате і в рот хмільного не беруть,
Яка в них поведінка — боже!»

А я скажу: про мене краще пий —
Та діло розумій.

Переклад Павла ТИЧИНИ.

НАКЛЕПНИК І ЗМІЯ

Даремно про чортів мовляють,
Що ніби справедливості вони не знають;
Ні, правду часто теж вони оберігають:
І приклад тут навести можу я.
На все у пеклі черга є своя:
Отож, змагаючись, Наклепник і Змія
Податись першістю своєю не хотіли
І зашуміли,
Кому б годилося йти першому із них;
А в пеклі першість має той з-поміж усіх,
Хто ближнім бід накоїть більш тяжких.
Так сварка не мала тут розпалилась:
Наклепник до Змії мерщій
Язик солопив свій,
А перед ним Змія своїм жалом хвалилась;
Сичала, що вже їй образи не знести,
І все п'ялась його переповзти.
Наклепник був уже за нею опинився;
Та Вельзевул[1] того не потерпів:
І сам, спасибі, захистив,
Вступився
І осадив назад Змію,
Сказавши: «Хоч твої заслуги визнаю,
А першість все ж йому по правді віддаю:
Ти зла, — твоє смертельне жало
Зблизька дає отруйний сік,
Кусаєш без вини (і то не мало!)
Чи ж можеш ти вжалить дошкульно віддалік,
Як злий Наклепників язик,
Що не спастись від нього вже ні за горами,
Ні за морями?
То ж, бач, він більший лиходій;
Повзи ж за ним і чванитись не смій».

З тих пір наклепники у пеклі вище змій.

Переклад Дмитра БІЛОУСА.

[1] Вельзевул — сатана.

МУХА Й ПОДОРОЖНІ

У спеку, в літній день, в південну саме пору,
Піском розсипчастим, під гору,
Тяжкий, з родиною дворян
Вчотирикінь ридван
Ледь пхався.
Геть коні змучились; хоч кучер як старався,
Спинилися. Він з козел зліз умить
І, коней злий мучитель,
Удвох з лакеєм їх нещадно батожить.
Усе дарма! Повзуть із брички мимохіть
Боярин, бариня, служниця, син, учитель:
Однак, вантаж в ридвані ще лежить,
Та й не малий, — тож коні хоч смикнули,
Насилу зрушили і ледве-ледь тягнули.
Тут Муха трапилась. В пригоді чом не стать?
На всю мушину міць взялась вона дзижчать,
Навколо брички прудко в'ється,
То наліта впритул на корінну,
То в лоб укусить припряжну,
То замість кучера на козла враз береться,
А то від коней відлетить
І посеред людей кружляє і дзвенить;
Ну, ніби той купець на ярмарку гасає,
І тільки скаржиться вона,
Що в праці тій — одна,
Ніхто не ломагає!
Йдуть слуги, цвенькають, і горя їм немає,
Учитель з панею воркують тайкома,
Господар сам, хоч він про лад би мусив дбати,
Із наймичкою вдвох пішов грибів шукати;
І Муха всім дзижчить, що вся заслуга їй
Належить в халепі тяжкій.
Тимчасом коники із пагорба крутого
Сяк-так на рівну вибрались дорогу.
«Ну!» — Муха мовила: «тепер слава богу!
Сідайте на місця, і хай усім щастить!
Мені ж пора вже відпочить:
Мене насилу крила носять».

Чимало і людей ми можемо знайти,
Які ладні себе усюди приплести
І сунуть носа скрізь, хоч зовсім їх не просять.

Переклад Максима РИЛЬСЬКОГО.

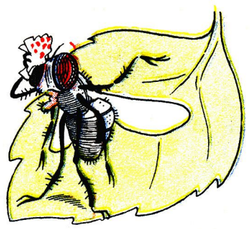

ЛЕВ І КОМАР

З безсилого не смійся,
І кволого покривдити не смій!
Мстить сильно іноді безсилий ворог твій:
Занадто на свою ти силу не надійся!
Послухай байку тут про те,
Як Лева покарав Комар за чванство те.
Ось що про теє чув я стороною:
Лев виказав до Комара зневагу раз;
Злість Комара взяла: не стерпівши образ,
Зібравсь, піднявсь на Лева той Комар войною.
Сам воїн, сам сурмач, пищить, мов сам не свій,
І Лева виклика на смертоносний бій.
Сміх Леву, а Комар щодуху
То з тилу, то між віч, то трубить Леву в вуха!
І, місце вибравши у слушний час, — орлом
На Лева він спустився,
І Леву в крижі жалом впився.
Здригнувся Лев, змахнув на сурмача хвостом.
Але верткий Комар, та й страху він не знає!
Сів Левові на лоб і кров левину ссе.
Лев голову струснув, Лев гривою трясе:
Та наш герой своє несе:
То влізе Леву в ніс, то в вусі десь кусає.
Сказився Лев,
Підняв страшенний рев,
Скрегоче в лютості зубами,
Дере він землю пазурами.
Од рику грізного навколо ліс дрижить.
Жах всіх звірів пройняв; усе тікає вмить.
Де враз у всіх взялися й ноги:
Неначебто прийшов потоп або пожар!
І хто ж? Комар
Всім стільки наробив тривоги!
Метався, рвався Лев і, вибившись із сил,
Об землю гепнувся і миру попросив.
Наситив злість Комар; дарує Лева миром:
Із Ахіллеса враз Комар наш став Омиром[1],
І сам
Про власну перемогу вість несе лісам.

Переклад Івана НЕХОДИ.

[1] Тобто із героя став співцем героя.

ВЕДМІДЬ У БДЖІЛ

Вовки, лисиці та шакали
Ведмедя сторожем на пасіку послали,
Хоча послать могли певнішого когось.
Все теревені та баляси,
А що до меду ласий,
Про це ні в кого й слова не знайшлось!
Хто тільки не просився, —
Геть одпроваджували всіх,
І мов на сміх
Мишко тут об'явився.
Та трапивсь гріх:
Перетаскав Мишко в барліг весь мед до себе.
Зчинили бучу аж до неба,
І в суд його — відповідай!
Мерщій Мишка прогнали,
Ще й наказали,
Щоб зиму в барлозі лежав старий шахрай.
Рішили і діла згорнули,
А меду так і не вернули.
Мишко собі і вухом не веде,
Мишко мій з світом розпрощався,
У затишний барліг забрався,
І лапу з медом ссе ві сні,
Чекаючи на кращі дні.

Переклад Сергія ВОСКРЕКАСЕНКА.

Деталі про тракторні деталі

Тяганина на 5 місяців. Поки що без кінця.

ДІЮТЬ:

Тов. Гурарій — керуючий Українським трестом «Автотракторозбут».
Тов. Плугов — директор тресту «Укррадгоспкаракуль».
13 тракторів КД-35 без деталей.

ЖОВТЕНЬ 1949 Р.

ПЛУГОВ (Гурарію). — Допоможіть! 13 тракторів КД-35 стоять без деталей. Занарядіть, будь ласка, для нас через Херсонську контору «Автотракторозбут» поршні, корінні вкладиші і шатунні підшипники.

ГУРАРІЙ. — (Мовчить).

13 ТРАКТОРІВ КД-35 — стоять без деталей.
До весни ще дуже далеко.

ЛИСТОПАД 1949 Р.

ПЛУГОВ (Гурарію). — Допоможіть!.. Зривається ремонт 13 тракторів КД-35. Занарядіть, будь ласка, поршні, корінні вкладиші і шатунні підшипники...

ГУРАРІЙ. — (Мовчить).

13 ТРАКТОРІВ КД-35 — стоять, як і стояли, без деталей.
До весни ще далеченько.

ГРУДЕНЬ 1949 Р.

ПЛУГОВ (Гурарію). — Допоможіть!... Занарядіть!..

ГУРАРІЙ. — (Мовчить...)

13 ТРАКТОРІВ КД-35 — без деталей. Як стояли, так і стоять.
До весни не так уже й далеко.

СІЧЕНЬ 1950 Р.

ПЛУГОВ (Гурарію). — Допоможіть!..

ГУРАРІЙ (Плугову). — Нами дано вказівку Вінницькій конторі відвантажити Херсонській конторі «Автотракторозбут» деталі до тракторів КД-35. Зобов'язуємо Херсонську контору, по одержанні деталей, задовольнити потребу тресту «Укррадгоспкаракуль».

13 ТРАКТОРІВ КД-35 — стоять, як і стояли.
А весна іде.

ЛЮТИЙ 1950 Р.

ПЛУГОВ (Гурарію). — Що робити? У Вінниці немає ніяких деталей до тракторів КД-35!

ГУРАРІЙ (Плугову). — Мене ця деталь не цікавить. Я дав розпорядження, а там — хоч трава не рости. Тепер хай відповідає Вінниця.

13 ТРАКТОРІВ КД-35 — як стояли, так і стоять...
А весна іде. Весна вже не за горами...

В. ГОЛУБНИЧИЙ.
Головний інженер тресту «Укррадгоспкаракуль».

З малюнків, надісланих на конкурс Перця

Мал. С. ОСАУЛЕНКА (Кіровоград)

Завдяки продажній політиці іранських правителів, американські імперіалісти дедалі більше прибирають до своїх рук Іран.

(З газет).

Небезпечний номер на персидському килимі.

Мал. С. САМУМА

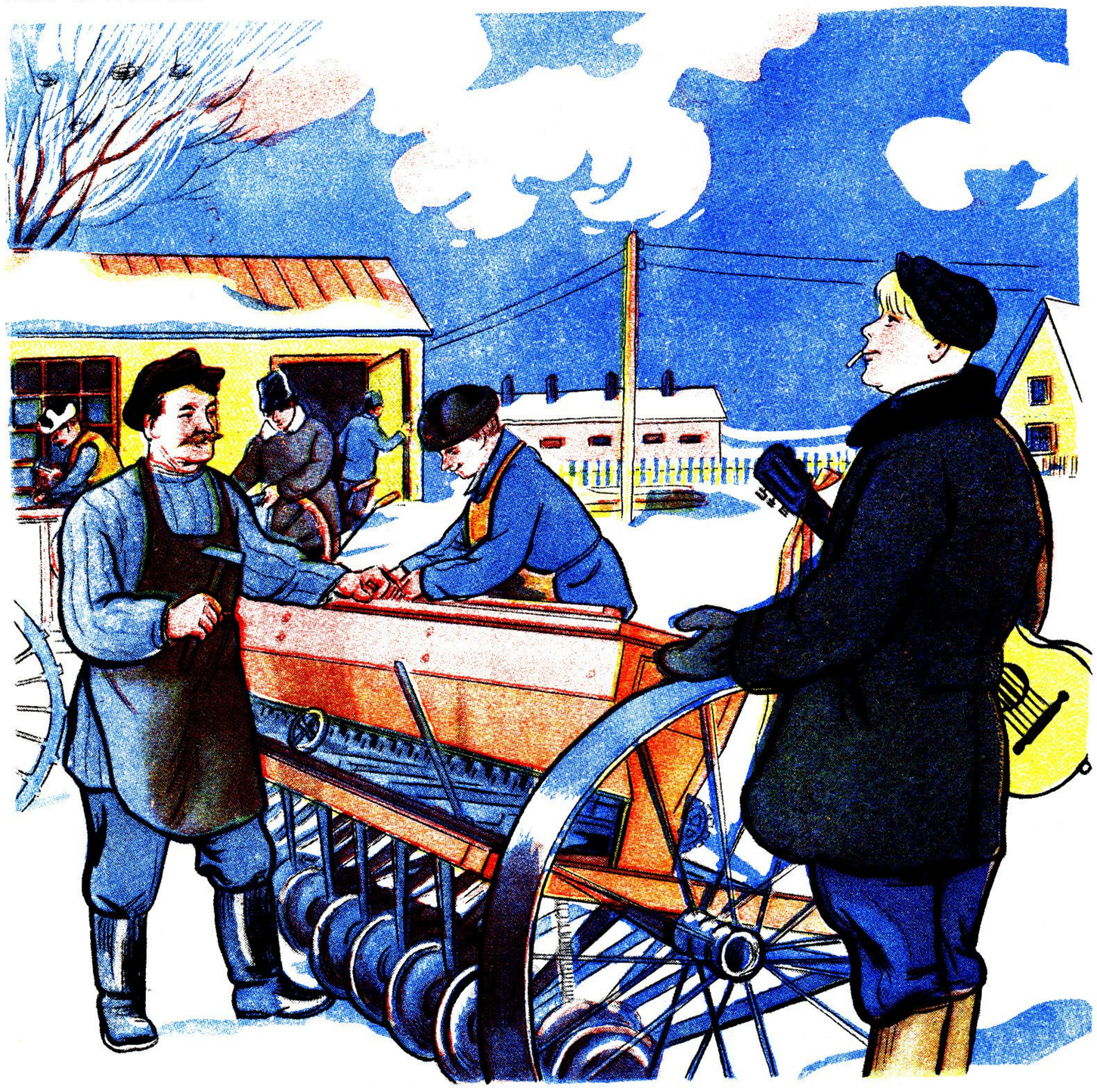

— Чого ви так квапитесь? До весни ж ще далеко.
— От ми й поспішаємо їй назустріч.

ОБІРВАНЕ ІНТЕРВ'Ю

Послав мене колгосп відпочити в санаторій. А ви самі розумієте, що коли вже послав, так, значить, було за що. Санаторій гарний, білий-білий, неначе той лебідь стоїть на березі Чорного моря.

Та діло не в цьому, а в тому, що в санаторії відпочивав академік. Григорієм Степановичем звали його. Кімнати наші були поруч. Познайомилися ми якось та й подружили. Погуляти до моря було підемо, чи в гори заберемось, то він усю дорогу розказує мені про рослини, про те, як вони живуть, як за ними слід доглядати... Замориться він розказувати — тоді я почну, тільки я вже не з теорії, а з практики більше.

Слухає він, бувало, і жартує:

— Заберу я тебе, Явтухович, до себе в академію, будеш у мене помічником.

Звісно, в академію я не їздив, а в помічниках у нього все-таки довелося побути. Тут же таки, в санаторії.

Сидимо одного разу з Григорієм Степановичем в його кімнаті. Він газету читає, а я надів окуляри, усівся за його стіл і почав робити деякі виписки з однієї книги. Про чумизу там було добре сказано. От, думаю, якраз мені й пригодиться. Аж тут відкрилися двері і на порозі з'явилася Галинка — сестра наша, — а за нею ще один, зовсім незнайомий мені чоловік: такий сухорлявий, в шляпі, у якійсь клітчатій хламиді. Поклонився він Галинці і так багатозначно махнув шляпою, що це ясно означало: вийдіть. Вийшла сестриця, а він ступив до столу і простягнув мені руку. Потім швидко заговорив:

— Дуже радий привітати вас. Кореспондент американського телеграфного агентства «Якнебрехнейшел-такнедихнейшел» — Дуайт Вільсон Бульдига.

— Добре, — кажу, — як же ви, пане, та й чого сюди забульдигали?

— Я, — говорить, — знаю вас по вашій знаменитій праці і тепер маю щастя передати вам від американського наукового товариства «Дрозофіл-Слон» найкращі побажання в вашій роботі. Одноразово я маю спеціальне доручення від цього ж товариства вияснити деякі питання...

Подивився я на свого сусіду-академіка: що, мовляв, робити? А він мені так тонко підморгнув, що я все зрозумів. Погладив бороду і кажу:

— Так, так! Ну, та й що далі?

Присів він, дістав блокнот, ручку і почав:

— Наукове товариство «Дрозофіл-Слон», а разом з ним і агентство «Якнебрехнейшел-такнедихнейшел» висловлюють недовір'я... пробачте, висловлюють сумнів відносно таких високих урожаїв пшениці на великих масивах, про які ви розповідаєте. Товариство жадало б конкретних і незаперечних доказів, хотіло б мати факти, пане академік!..

Признатися, оце перший раз у житті мене було названо «паном». Але я стримався од сміху і так само тонко підморгнув Григорієві Степановичу: мовляв, якщо я академік, то будьте вже ви за мене бригадиром. Він усе одразу зрозумів. Згадав мої розповіді, назву моєї артілі і говорить:

— Дозвольте, пане кореспондент, дати мені ці докази, — показує на мене і продовжує. — Книга академіка, з яким я маю честь разом відпочивати, а ви маєте честь розмовляти, — правдива книга, я, каже, як бригадир артілі «Смерть капіталізму», хочу підтвердити це такими фактами...

І в цю мить немов хто шилом штрикнув кореспондента. Підхопився, витягнув шию:

— Якої ви сказали артілі?

— «Смерть капіталізму» — спокійно повторив Григорій Степанович.

Кореспондент спочатку позеленів, потім побілів, потім ці два кольори, очевидно, під впливом жовчі, змінилися на один — на колір яєчного порошка.

Помовчав. А тоді крізь зуби процідив:

— Ви, здається, встали, пане бригадире, щоб дати факти? Прошу.

Тут Григорій Степанович метнувся до тумбочки біля мого ліжка, дістав мій портфель і витяг звідти Грамоту від Міністерства сільського господарства, в якій було ясно написано: «Нагороджується Левко Явтухович Буряк, бригадир артілі, за вирощення пшениці по 37 центнерів з гектара на площі 200 гектарів».

Кореспондент засовався на стільці, а Григорій Степанович додає:

— Факти, як вам відомо. пане, уперта річ. Так чи ні?

— Так, — одвічає той, — але ж, але ж... Ми стрілися випадково...

Словом, тик-мик... і встав.

— Прошу, — каже, — пробачення, що я порушив ваш відпочинок...

— Посидьте, — кажу, — може, ще які запитання є, то давайте, поговоримо...

— Були б, — каже, — ще запитання, але мене рознервував пан бригадир.

І подався з кімнати до воріт, на вихід.

На цьому й обірвалося наше інтерв'ю.

— Ну, й здорово ж ви замінили мене, — мовив академік Григорій Степанович.

— А ви, — кажу, — га? — тай розсміялиея обидва.

...З того часу і прозвали мене академіком. Спочатку в санаторії, а потім і в селі. І я так думаю, що якщо вже прозвали, то, значить, було за що.

Петро КУКУЛЕНКО.

ВЕРХ ЗАПОБІГЛИВОСТІ

Мал. К. АГНІТА

ПІДЛАБУЗНИК: — Моє вам шануваннячко, товаришу директор! Та не звольте турбуватися, товаришу директор!

З НАШОГО ФОТОАЛЬБОМА

Цю фотографію Перець друкує на згадку керуючому трестом «Металургбуд» (Сталіно) т. Халецькому.

Може вона допоможе йому згадати про цілі гори пустотілих блоків, що їх ще в жовтні минулого року виготовив по замовленню тресту Костянтинівський цегельний завод.

Чому так довго лежить і псується цей дорогоцінний і, як нам відомо, дуже потрібний «Металургбуду» будівельний матеріал?

Про це, звичайно, товариш Халецький знає краще, ніж ми.

Але нам здається, що шановний керівник «Металургбуду» діє за принципом: менш будівельного матеріалу на об'єктах — більше «об'єктивних причин» для виправдання повільних темпів будівництва.

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Колгосп «Шлях Ілліча» склав угоду з Харківським заводом «Тракторозапчастина» на будування в колгоспі вітродвигуна на 29.936 карбованців. Вітродвигун змонтували, склали приймально-здавальний акт, і після переоцінки виявилось, що завод має повернути колгоспові 5811 карбованців.

Ти, Перче, гадаєш, що директор заводу т. Майстренко повернув колгоспові гроші?

Ні!

Аж мовчить, та не дає!

Харківський облпрокурор, куди колгосп звернувся за порадою, ясно пише:

— А ви його до суду!

Але ж колгоспники народ делікатний:

— Ну, як це — судитися з заводом? Свої ж люди! Та якось незручно, та що люди скажуть...

І ось вирішили ми звернутись до тебе, шановний Перче: що ти скажеш? Що нам робити, коли т. Майстренко не розуміє людської чемності й благородства?

Голова колгоспу КОРБАН.
Рахівник СИРОТА.

Семенівський район,
Полтавської області.

ЛЮБИЙ ПЕРЧЕ!

Чи доводилося тобі куштувати лондонські яблука?

Якщо не доводилося, — зайди в перший-ліпший київський «Гастроном», купи і покуштуй.

Хороші яблука, нічого не скажеш.

Між іншим, у нас на Поділлі ці яблука вирощувались ще дідами і прадідами. Їмо ми ці яблука з самого дитинства, але ні разу ні від кого ще не чули, що їх до нас завозять із-за моря.

А приїхав я у Київ, побачив наше яблуко на полиці «Гастроному» і вперше дізнався, що воно — лондонське.

Як бачиш, Перче, шлях від наших подільських садків до полиць «Гастроному» проходить досить звивисто: аж через Лондон!

А ще кажуть, що яблуко від яблуні далеко не відкотиться.

Ф. ПАЗЮК.

м. Проскурів.

ДОРОГИЙ ПЕРЧЕ!

Житомирський завод по переробці лікарських рослин має в м. Коростені своє відділення, яким завідував Леонід Матвійович Яров.

В обов'язок Ярова входило — заготовляти ромашку, шипшину і всяку іншу рослинність з цілющими властивостями. Річний план по заготівлі Яров виконав на 8,4 проц.

Розтринькувати державні кошти не входило в обов'язки Ярова, а між тим за рік він умудрився завдати державі збитків на 122.000 карбованців.

Відгадай, Перче, якої кари зазнав за це Яров?

Якщо не відгадав, — підкажу: з завідування відділенням Ярова зняли і посадили... директором Житомирського заводу по переробці лікарських рослин.

Хто зняв і хто посадив? — Директор Української контори по заготівлі лікарських рослин М. П. Оноколо.

Не інакше, як блекоти об'ївся шановний М. П. Оноколо!

А. ВДОВИЧЕНКО.

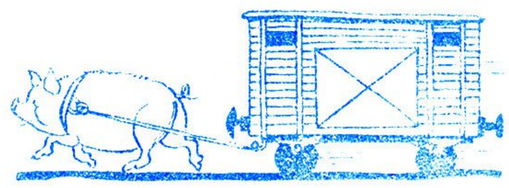

ТОВАРИШУ ПЕРЧЕ!

Зареєструй на своїх сторінках винахід: двигун потужністю в одну свинську силу. Авторське право на цей винахід належить директору зернорадгоспу «Єленівський» т. Криворученкові.

Практичне випробування двигуна відбулося недавно в нашому обласному центрі, на залізничній вітці круп'яного заводу. Стояв там на рейках вагон з 40 тоннами вантажу для зернорадгоспу «Єленівський». Довго стояв, і ніяка сила не могла його зрушити з місця. Догадався, нарешті, директор радгоспу т. Криворученко, вислав на круп'яний завод свиню вагою в 100 кілограмів — і вагон того ж дня прибув на місце призначення.

Вагон прибув, а «двигун», що зрушив його з місця, залишився у директора заводу.

Певні, що автор винаходу, як і ті, що йому допомагали в дослідах, одержать відповідну винагороду.

Л. ШАТАЛОВ.

Ольгинський район,
Сталінської області.

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Робітники та інженери Павлоградського обозобудівного заводу зібрали 3500 крб. для передплати газет і журналів на 1950 рік.

Голова завкому т. Плющов передав ці гроші комендантові заводу Вороневичу для оформлення передплати на пошті.

Вороневич у кілька прийомів передплатив у ресторані на цю суму енську кількість літрів горілки й відповідних закусок.

А ми залишилися без газет і без журналів.

Сподіваємось, дорогий Перче, що за твоєю допомогою перепаде Вороневичу на похмілля. І добре перепаде!

Ол. РЯБОКІНЬ.

Дніпропетровська область.

ПЕРЕЦЬ ДОПОМІГ

Редакція одержала листа про те, що завідувач складу Кам'янець-Подільського держмлина Демчук розкрадає борошно.

На прохання Перця, прокуратура Кам'янець-Подільського району розслідувала цей матеріал. Факти, зазначені в листі, підтвердилися. **А. П. Демчука засуджено до 17 років позбавлення волі.**

* * *

Колгоспники артілі «Перебудова» (Коломацький район на Харківщині) звернулися до Перця із скаргою на те, що голова колгоспу Свинухін порушує Статут сільськогосподарської артілі.

Бюро Коломацького райкому КП(б)У, обговоривши скаргу колгоспників, виключило Свинухіна з партії і передало справу прокуророві для притягнення Свинухіна до судової відповідальності.

Свинухіна засуджено до 3 років тюремного ув'язнення.

Редактор Ф. МАКІВЧУК. РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Остап ВИШНЯ, О. КОЗЮРЕНКО, О. МИХАЛЕВИЧ, С. ОЛІЙНИК.

Видавництво ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Адреса редакції: Київ, Коцюбинського, 7. Тел. 5-30-31 4-65-56 дод. 53 і 71. Передплатна ціна 2 крб. на місяць.

Журнал «Перець» № 4 (183) (на украинском языке). Підписано до друку 17 II. 1950 р. Формат 70×105 см. 1 друк. арк.

БФ 00623. Друкарня видавництва «Радянська Україна». Київ, Прозорівська, 59. Зам. 725. Тираж 50.000 прим.

ЗООЛОГІЧНИЙ АТЛАС ПЕРЦЯ

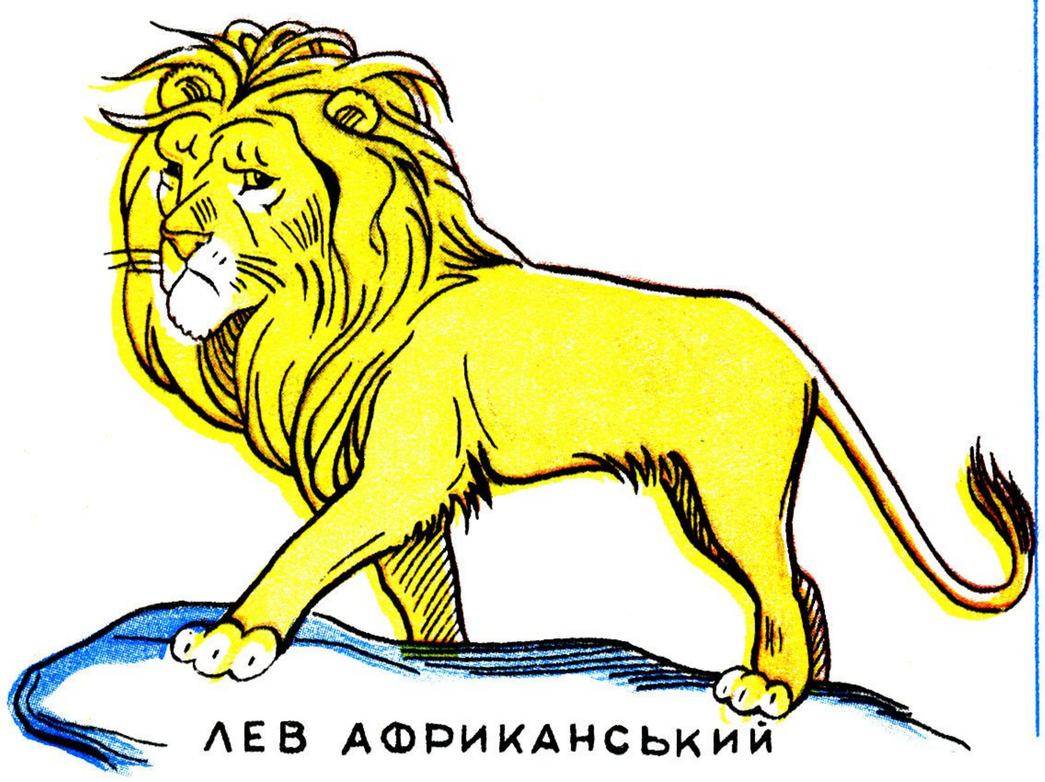

ЛЕВ АФРИКАНСЬКИЙ

ЛЕВ БРИТАНСЬКИЙ

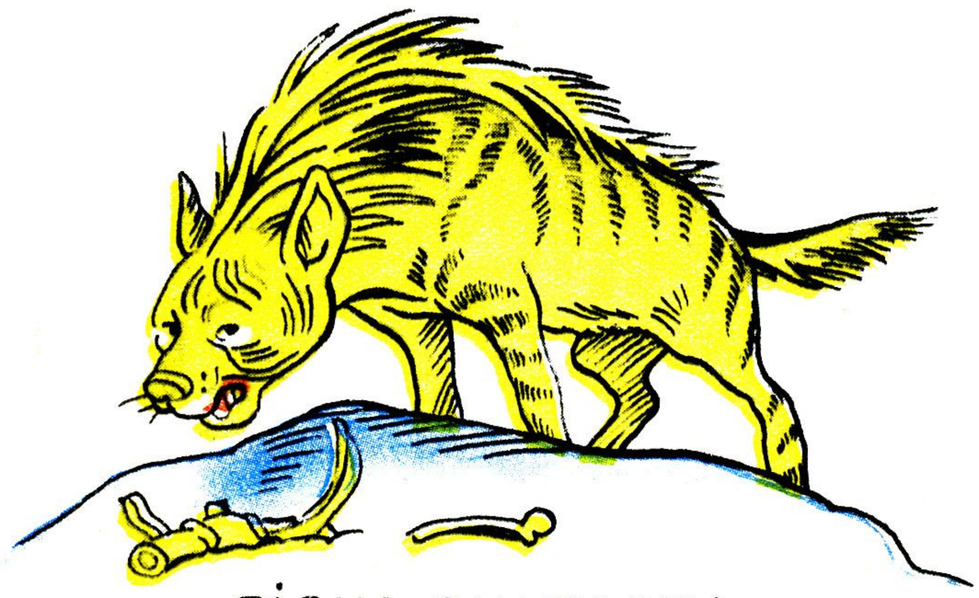

ГІЄНА СМУГАСТА

ГІЄНА ПЛЯМИСТА

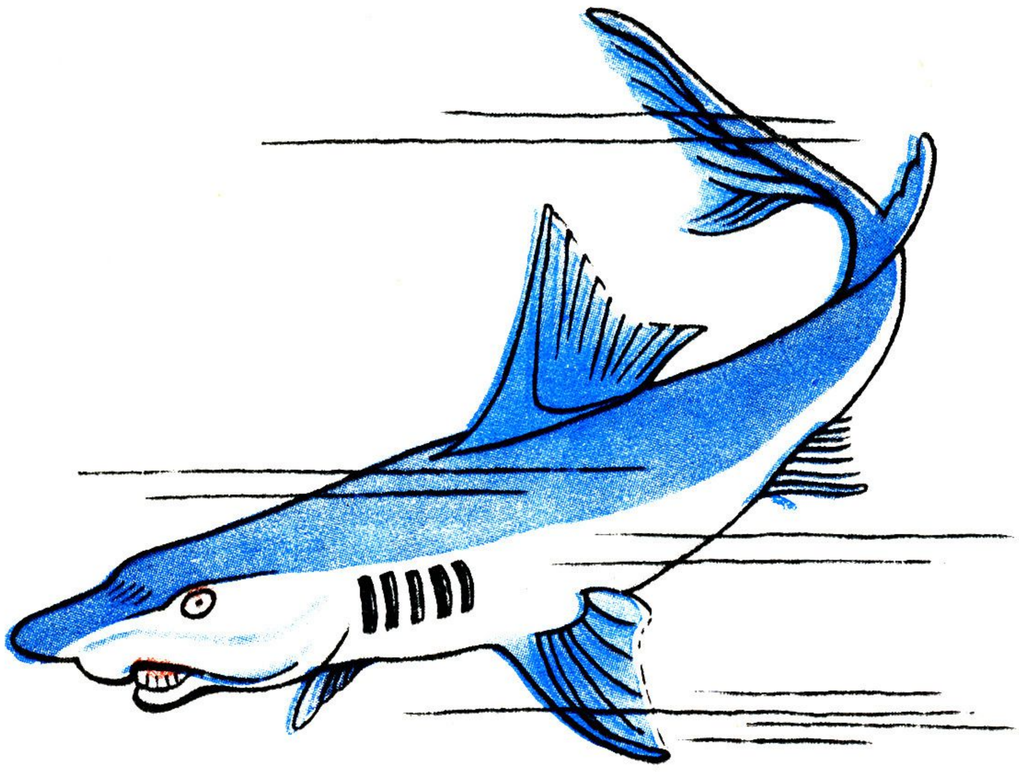

АКУЛА АТЛАНТИЧНА

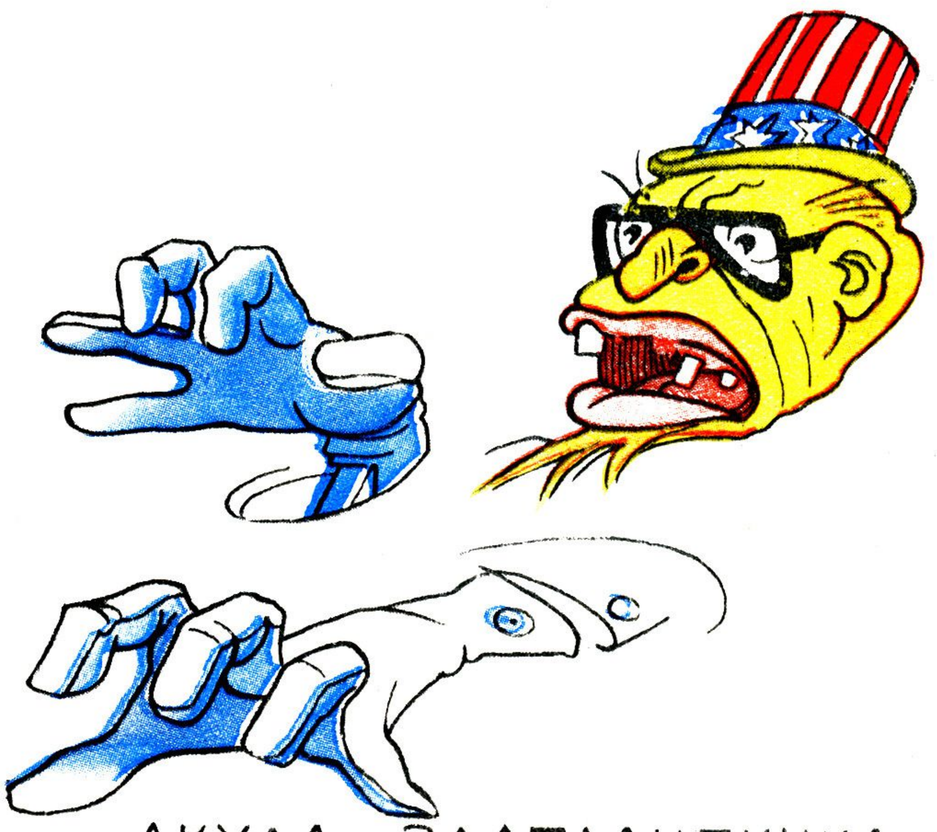

АКУЛА ЗААТЛАНТИЧНА

мал. Григор'єва